

- گروه هنر: کتاب

«شکل‌های بی‌معنی»، اثر تورج صابری‌وند، منتشر شد. این کتاب در ۱۹۲ صفحه مصور با شمارگان ۵۰۰ نسخه در انتشارات نظر راهی بازار شده است. در معرفی

ناشر از این کتاب عنوان شده است:تورج صابری‌وند - دیزاینر ایرانی- شهروبر سال ۱۳۹۶ برای دریافت جایزه «A Desing» به ایتالیا دعوت شد اما بعد از مواجهه با سختی‌های گرفتن وقت سفارت و صدور ویزا،از سفر به این کشور منصرف شده و در انتقاد به این جریان، نامه‌ای خطاب به رابین فرهنگی ایتالیا نوشت و به آن‌چه از آن با عنوان «رفتارهای نامحترمانه» توصیف کرده بود اعتراض کرد.
باین‌حال به دلیل ادامه این روند در برخی از سفارتخانه‌ها، صابری‌وند برای دومین‌بار تصمیم گرفت از طریق فرهنگ و هنر، توجه سفارتخانه‌ها و مقام‌های دیپلمات ایران را به این موضوع جلب کند که حاصل آن انتشار کتاب «شکل‌های بی‌معنی» است.
صابری‌وند در این کتاب، با بیان تنها یک جمله «نه برای آنان که جهان را با مرزها ساختند»، به مرزبندی‌های سیاسی در دنیای امروز اشاره کرده است. این کتاب مجموعه‌ای از نقشه‌های سیاسی و سیاه‌وسفید کشورهای جهان است که می‌توان معناهای متعدد سیاسی، فرهنگی و... را از آن از جمله شکل‌های بی‌معنی از نقشه‌های سیاسی و جغرافیایی برداشت کرد.

نخستین جشنواره ملی «احیا»

گروه هنر: نخستین جشنواره ملی عکس «بناهای تاریخی ایران» (احیا) برگزار شد. «صندوق احیا و بهره‌برداری از بناها و اماکن تاریخی و فرهنگی» به منظور معرفی و تکریم شایسته از هویت انبیه تاریخی سراسر کشور و عمومیت‌بخشی به فرهنگ بازنده‌سازی بناهای یادشده، نخستین جشنواره ملی عکس بناهای تاریخی ایران (احیا) را برگزار کرد.
محصول برگزاری این رویداد فرهنگی، چاپ کتاب «احیا» از صد اثر برتر این جشنواره در پنج بخش تک عکس، عکس‌های موبایلی، عکس‌های تطبیقی، عکس‌های سری و عکس‌های قدیمی بود.

نگاهی به نمایشگاه «بی‌سرنشین» مهدی معتمدیان

شوخی با پهباد

فرانک آرتا

نمایشگاه نقاشی‌های مهدی معتمدیان (دیان) با عنوان «بی‌سرنشین» (unmanned) با موضوع «پهباد»، یکی از نمایشگاه‌های جالب در گالری «طراحان آزاد» بود که اواخر خردادماه امسال برپا شد. اما به دلیل بازی‌های جام جهانی فوتبال (روسیه) چندان مورد توجه قرار نگرفت!
باین‌حال باید گفت سوزه کارهای دیان که کاریکاتوریست شاغل در مطبوعات ایران است، در این نمایشگاه حس کنجکاوی هر مخاطبی را تحریک می‌کند. پهباد یکی از مظاهر پیشرفت تکنولوژی نظامی روزگار ماست که با اینکه کارکردی نظامی و جاسوسی دارد، اما به دلیل طراحی و فرم بدنه‌اش مورد توجه نقاش قرار گرفت.
ما در اخبار به‌وفور درباره کارکرد جاسوسی این وسیله نظامی می‌شنویم و ظاهرا متولیان و صاحبان آن هم قرار است این پرنده کوچک را از دیدگان همه پنهان کنند! اما نقاش درست عکس (هواپیماهای بدون‌سرنشین) را در فضای طبیعت ارائه کرد. آثار به‌نمایش‌درآمده با تکنیک‌های آکرلیک روی چوب و مداد روی مقوا از نظر زیبایی‌شناسی تصویری، شکلی دوست‌داشتنی از این وسیله می‌دهد، هرچند که شاید نمونه واقعی آن در واقعیت از آن میرا باشد.

غزل اسکندرثژاد استاد دانشگاه و کارگردان

این یک یادداشت است. می‌شود آن را بخواند و فقط به آن «نگاه» کرد.

شکل کلمه‌ها، چیدمان، اندازه حروف، قواعد و علامت‌های نوشتاری مانند ویرگول، نقطه، گیومه، نیم‌فاصله، رنگ، پس‌زمینه و...، اینها هم بخشی از این نوشتار هستند که می‌توانند مستقل از محتوا مورد توجه باشند.

سانتاک در کتاب «علیه تفسیر» می‌نویسد: «کارکرد نقد باید نشان‌دادن این مسئله باشد که چگونه این چیز، چیزی که هست شده است و حتی نفس این‌که این چیز این‌گونه است، نه این‌که این چه معنایی می‌دهد» (سانتاک، ۱۳۹۶:۴۱). و در جای دیگری می‌آورد: «در اغلب نمونه‌هایی که در دوره‌ی مدرن شاهد آئیم، تفسیر درواقع در حکم خودداری هنرستیزانه از به حال خود واگذاردن اثر هنری است. هنر واقعی قابلیت آن را دارد که ما را عصبی کند.

هنر

کاری از مهدی معتمدیان

تاریکخانه قجری

از زندگی سرسلسله قجر به تماشای آن می‌نشینیم. نمایش درست مانند یک تاریکخانه عمل می‌کند. عکس‌ها در هر صحنه ظاهر می‌شوند و ما که تاریخ را می‌دانیم در پی کشف ربط تصاویر به آن رویداد اختگی و کشتار و چه و هستیم، اما این نمایش فقط یک شکل شاور از عکس‌هاست. جذابیت هم همین‌جا پیدا می‌شود. اگر به عکس کودکی که دیگر زنده نیست نگاه کنیم چه می‌بینیم؟ یک کودک در آن لحظه که زنده بود. همین! اینجا اجرا همین است. آقامحمدخان همین لحظه‌ها را می‌سازد؛ بی‌تلاشی برای ساختن روایتی تازه. این به معنی عدم ارتباط نمایش با آقامحمدخان قاجار یا دودمان قجرها نیست، بلکه به معنی پرهیز از روایت‌های تحمیلی بر رویداد و پیشنهادی برای تجربه سیال فرم است. فکر می‌کنم این اجرا پیشنهادی است برای رفتن به ساحت دیداری ایده‌ها. در غیاب کلمه و طرح روایتی که در دسترس باشد، تصاویر به ما امکان می‌دهند تا بی‌تحکم محتوایی ویژه، آقامحمدخان را «بینیم».

• سانتاک، سوزان ۱۳۹۶. علیه تفسیر، ترجمه مجید اخگر، چاپ چهارم، تهران: بیدکل.

فخیم‌زاده از بیمارستان مرخص شد

محمدمهدی حیدریان، رئیس سازمان سینمایی، هم از این سینماگر عیادت کرد. مهدی فخیم‌زاده که اخیرا در شمال کشور مشغول فیلم‌برداری آخرین سکانس‌های فیلم سینمایی جدیدش با نام «مشت آخر» بود، هنگامی که سوار موتورسیکلت بود، دچار یک تصادف شدید با موتورسیکلت دیگری شد که با وجود نداشتن شکستگی، به دلیل ضربه وارده‌شده به سر در بیمارستان طالقانی چالوس بستری و سپس به تهران منتقل شد.
سطح هوشیاری وی در ابتدا خوب بود، ولی از ظهر هفتم تیرماه، میزان هوشیاری پایین آمد که پزشک معالج وی ابرار امیدواری کرد با درمانی که انجام می‌شود، در روزهای آتی روند بهبودی حاصل شود.

به بهانه برگزاری نمایشگاه عکس آوا، اثر مهدی فتاحیه

بیگ‌بنگ‌هایی که اتفاقی نیستند

که مخاطب می‌تواند تعبایر مختلفی از آن داشته باشد. یک مخاطب می‌تواند در این آثار پوسیدگی یک قلب را شاهد باشد یا زایش سفیدی از میان سیاهی را بازتعریف کند. در این دسته آثار، ترکیب سیاه‌وسفیدها و خاکستری‌هایی که به دست آمده در درون خود نهتنها احساس امید دارند، بلکه فرم‌های دورانی ایجادشده، نوعی موسیقی حیات را در گوش مخاطب زمزمه می‌کنند. مجموعه آثار رنگی فتاحیه نیز اگرچه ماهیتا با آثار سیاه‌وسفید او در ارتباط هستند، اما وجود نور و رنگ در این دسته از آثار خوانش آنها را متفاوت‌تر کرده است. این دسته از آثار فتاحیه رویکرد انتزاعی خود را نزدیک به شیوه هنری اکسپرسیونیسم انتزاعی (abstract expressionism) کرده و هنرمند برای القای هیجانات خود از رنگ‌های تند و اشکال کج‌ومعوج بهره گرفته است. این آثار که عاری از طبیعت‌گرایی هستند، حالات عاطفی را هرچه روشن‌تر و صریح‌تر بیان می‌کنند و بیننده تصاویر را به کشف عمیق‌تری رهنمون می‌کنند تا مخاطب خود به آن معنی دهد. اما عمل عکاسی فتاحیه از چنین سوزه جسورانه‌ای درواقع بسیار مینی‌مالیستی و ساده‌گرایانه است؛ زیرا وقتی به اصول اولیه عکاسی بازگردید، به مواردی مانند نور، سایه و خطوط می‌رسید که بیننده را به سمت زیبایی آن جلب می‌کند و هرچه این زیبایی در بیان موجزتر ارائه شود، نوعی شاعرانگی تصویری را پیش چشم مخاطب قرار می‌دهد. به‌طورکلی آثار فتاحیه نگاهی انتزاعی و ساده را به همراه دارند که بیان درونی آنها می‌تواند برای هر مخاطب دارای تعاریف گوناگون و حتی کوتاه و طولی باشد؛ بانی که در دنیای امروز و ایجاد دیالوگ بین اثر هنری و مخاطب ضروری به نظر می‌رسد.

گروه هنر: مهدی فخیم‌زاده پس از تکمیل مراحل

درمانی خود از بیمارستان مرخص شد. به گزارش ایسنا، این بازیگر و کارگردان که مدتی قبل مشغول فیلم‌برداری تازه‌ترین فیلم خود با نام «مشت آخر» در شمال کشور بود و دچار سانحه تصادف شد، بر اساس پیکیری از بیمارستان ایرانهمر، ظهر روز گذشته، پس از تکمیل درمان خود مرخص شد.
فخیم‌زاده از حدود یک هفته قبل در بیمارستان بستری شد و پس از آنکه چندروزی در حالت بیهوشی به‌سر برد، پس از ترطرف‌شدن ضایعه‌ای که به دلیل ضربه به سرش وارد شده بود، در بخش مراقبت‌های ویژه تحت نظر قرار گرفت و روز گذشته از همان بخش ترخیص شد.
همچنین صبح روز گذشته،

جراحی

برگزاری چهلمین روز درگذشت ناصر ملک مطیعی در خانه سینما

● مراسم چهلمین روز درگذشت ناصر ملک مطیعی با حضور و سخنرانی سینماگرانی از نسل‌های مختلف برگزار شد. این مراسم به همت انجمن منتقدان و نویسندگان سینمای ایران، عصر سه‌شنبه، ۱۲ تیر، در خانه سینما برگزار شد. در ابتدای این مراسم که اجرای آن را کامران ملکی (عضو هیئت‌مدیره خانه سینما) برعهده داشت، جواد طوسی، رئیس انجمن منتقدان و نویسندگان سینمای ایران، در سخنانی بیان کرد: ناصر ملک مطیعی کسی بود که مفهوم ستاره‌بودن را در کنار درمی‌بودن به ما نشان داد. این مراسم بهانه‌ای است برای گردهمایی و یادآوری خصایصی که ازین‌رفتن آن برای جامعه یک سَم مهلک است. ما در یک شرایط ملتهب و خاص، از جهت مواجه‌شدن با یک‌سری مسائل اقتصادی قرار داریم، شاید این تلاش فرصتی برای استمرار و پابندی به همدل‌بودن ما باشد.

او با انتقاد از برخی رسانه‌ها درباره بازتاب خبرهای مرتبط با ناصر ملک‌مطیعی گفت: برخی دوستان من فراتر از دنیای جاری با یک ادبیات خاص با این موضوع برخورد کردند. انکار از این فرصت پیش‌آمده استفاده انزاری شد. آیا با وجود تمام این سوءتفاهم‌هایی که با آن مواجه شدیم، مرگ یک ستاره و انقطاع حضورش باید ما را به این سمت می‌کشاند یا باید ما را به یک واقع‌نگری می‌رساند؟ آن نظریه‌پردازِی که حضور عینی در دهه ۴۰ نداشته و این محبوبیت و ارتباط او بین مخاطب و بازیگر را شاهد نبوده، نمی‌تواند در یک دوره حساس تاریخی دیگر باید و نسخه یک‌سویه خودش را تجویز کند. ریشه این ارتباط و خوشامدگویی چیست؟ آیا باز هم باید از شرایط فیلمفارسی آن زمان بگویم یا علت این محبوبیت‌ها را مورد ارزیابی یا نقد قرار دهیم؟ این کار به عقیده من یک بز روشنفکری است.

طوسی در پایان بیان کرد: چرا این فرصت در اختیار او قرار نگرفت که در کنار بقیه کارهایش، خودش را محک و گرانامه بعدی‌اش را پررابط‌تر رقم بزند. سپس فریدون جیرانی، کارگردان سینما، در سخنانی بیان کرد: اولین کسی که بعد از انقلاب با او مصاحبه کرد، من بودم و البته دوست داشتم مصاحبه مفصل‌تری هم با او داشته باشم، اما شرایطش ایجاد نشد.

این کارگردان سپس یادداشتی را که درباره ناصر ملک‌مطیعی نوشته بود، خواند که در آن به بیان توضیحاتی درباره فیلم‌هایی که این هنرمند در آن نقش آفرینی کرده، پرداخته بود.

در ادامه، جنکیز جلیلوند، دوبلور و بازیگر، با بیان اینکه «من فکر نمی‌کردم امروز در این مراسم شرکت کنم، زیرا که توانش را نداشتم»، اظهار کرد: کاش در زمان دوبله فیلم‌های ناصر ملک‌مطیعی شما هم در استودیو بودید. درواقع من در ۷۰ درصد فیلم‌هایش به‌جای او صحبت کردم و می‌خواستم در فیلم «قیصر» مسعود کیمیایی هم صحبت کنم، اما چون نقش دوم بود، آن را قبول نکردم.

سپس او که دوبلور نقش ناصر ملک‌مطیعی در فیلم «باباشکل» علی حاتمی بود، قسمتی از دیالوگ‌های این نقش را اجرا کرد.

سیروس الوند هم دیگر سخنران این برنامه بود که در بخشی از سخنانش خاطره‌ای از ملک‌مطیعی گفت.

او افزود: فیلمی را ساخته بودیم که فروش خوبی در سینما نکرد، بعد از آن ناصر ملک‌مطیعی آمد و گفت من می‌خواهم یک قرارداد با شما ببندم و یک کار مجانی انجام دهم، زیرا در این ضرر همه ما شریک هستیم و این کار را انجام داد و قراردادی این‌چنینی بسته شد. اسدالله پکتا نیز با حضور در جایگاه با بغض گفت: دلم برای همکارانم تنگ شده و امیدوارم همه شاد و سالم باشید. در پایان مراسم، امیرعلی ملک‌مطیعی، پسر ناصر ملک‌مطیعی، با بغض و با اشاره به عکسی که در این مراسم به نمایش گذاشته شده بود، گفت: این نگاه ناراحتِ حسرت‌به‌دل همیشه جلوی چشم من است، او خیلی منتظر شما بود؛ البته خیلی‌ها بودند که آمدند و به او سر زدند. او کتابش را باز می‌کرد، چندصفحه‌ای را می‌خواند و بعد پنجره را نگاه می‌کرد. او منتظر یک دعوت و جلوی دوربین‌رفتن بود. این اواخر شاید برای لباس پوشیدن هم مشکل داشت، اما وقتی می‌خواست در مراسم‌ها حضور پیدا کند، زودتر از من حاضر می‌شد. آقای جیرانی! خیلی دلمان می‌خواست پدر در برنامه شما بیاید. آقای فدکچیان! بابا زنگ زد و به‌خاطر آن مقاله از شما تشکر کرد. او دوست داشت هر روز در کنار شما باشد. در پنج سال آخر بسیار خوشحال بود و انرژی زیادی داشت. دیگر سخنرانان این مراسم، پوری بنایی، طهماسب صلح‌جو، بهمن مفید، امیر فضل‌اللهی، محمد متوسلانی و کامران فدکچیان بودند که از خصایص ناصر ملک‌مطیعی گفتند.

منوچهر شاهشواری، مدیرعامل خانه سینما، سیامک اطلسی، هوشنگ گلמکانی، پوران درخشنده، حبیب اسماعیلی، مستانه مهاجر، فلور نظری، رضا صفایی‌پور، خسرو دهقان، سعید پیردوست، فریبرز عرب‌نیا، سیامک شایقی و ... از دیگر هنرمندان حاضر در این مراسم بودند.

به گزارش ایسنا، ناصر‌ملک‌مطیعی در ۸۸ سالگی، بامداد شنبه، پنجم خرداد، از دنیا رفت. او متولد ۱۳۰۹ در تهران بود و در حدود صد فیلم و سریال قبل از پیروزی انقلاب اسلامی ایفای نقش کرده بود و پس از سال‌ها در سال ۱۳۹۲ در فیلم سینمایی «نقش نگار» به کارگردانی علی عطشانی، مقابل دوربین رفت.

موسسه خبریه کهریزک

مرکز نگهداری، درمان و آموزش معلولین و سالمندان غیردولتی، غیرانتفاعی، مردمی

www.kahrizak.com

kahrizakcharity

#۱۰۰۱*۷۳۳*

#۴۲۱۱۴*۷۸۰*